

АЛЕКСАНДРА ИЛИЋ
Директан пренос / Укључити звук

Обавезан смер / 2021, комбинована техника на платну, 240 x 130 см
One Way / 2021, mixed media on canvas, 240 x 130 cm

АЛЕКСАНДРА ИЛИЋ

Директан пренос / Укључити звук

ALEKSANDRA ILIĆ

Live Streaming / Unmute

Продајна галерија „Београд”

Април 2021.
Београд

Сунчица Ламбић-Фењчев

Mute or unmute

Почетком шездесетих година 20. века још увек је било могуће сврставање уметничких дела у неку од традиционалних категорија уметности попут сликарства, скулптуре, графике, итд. Данас, услед бројних трансформација и промена које су се десиле у савременој уметности у потпуности је срушен овај систем класификације и уметност подразумева безбројне варијације форми и пракси које су постале, у потпуности, легитимне и признате као уметничка дела. Између осталог, однос између уметности и свакодневног живота је преформулисан, а све ово као последицу повлачи чињеницу да значење уметничког дела више не лежи искључиво у њему самом већ да је често резултат контекста у којем је дело настало и у којем егзистира.

Александра Илић у свом уметничком стваралаштву користи естетику фасаде односно street arta, који је од свог порекла у уличним графитима данас постао интегрални елемент савремене уметности. Порекло street arta је у креативном процесу којим уметник тежи да актуелном друштвеном контексту створи антитезу. У серији радова под називом „Mute“, на којој уметница ради још од 2018. године, она управо то и чини, ствара антитезу, супротставља се данашњем гласном, прегласном друштву у којем од силине буке, какофоније гласова и информација који потичу са различитих страна и извора, кроз медије, широко распотрањене друштвене мреже или жамора који допире са улице, ми често више нисмо у стању да распознајмо свој глас, своје мисли, лутамо у том мноштву звукова губећи сопствени идентитет и могућност јасне комуникације. Овај „mute“ осећај који је овладао уметницом, осећај сопствене утишаности и искључености из овог хаотичног света утицаја је на то да се она окрене себи, сопственим мислима и емоцијама и да се интроспекцијом супротстави спољашњем галиматијасу. Уметница свесно брише текстуалне поруке присутне на њеним радовима, које су биле суштина њене уметности у ранијим циклусима, потекле од енергије graffiti уметника седамдесетих и осамдесетих година прошлог века, енергије која још увек једнаком начином постоји у њеним радовима данас. Ова енергија присутна је у визуелним елементима које уметница користи, у боји и симболима који су оваплоћење њених интимних мисли и осећања, а који се приметно понављају из рада у рад. Присуство street arta у урбаном контексту је примарно базирано на идеји репетиције којом уметници теже да буду препознатљиви, а њихове поруке уочљивије. Овај метод користи и Александра Илић у својим радовима, користећи сопствене симbole креиране личним искуством и значењима који својом експресијом и сталним присуством, понављањем, остављају утисак на посматраче, постају значајни за гледаоца јер скрећу пажњу да уметница и поред наметнуте тишине и

„mute“ стања у којем се налази има итекако нешто да нам саопшти. Такође, црном и сивом које преовладавају на радовима и акцентима интензивне црвене и жуте боје, осликава своја, околностима потиснута, осећања која сваког тренутка могу да избију на површину.

Ово буђење, избијање на површину, поновно укључивање, постепено подизање гласа, уочава се у новој серији радова Александре Илић „Unmuting“ која после периода „Mute“ тежи да се избори за свој глас, уметница жели да њена порука овом друштву постане видљива и да се чује, она гради свој идентитет кроз приказане представе, симболе, потезе и боје – идентитет уметнице и идентит јединке у овом друштву. У делима „Unmute“ уметница кроз репетицију тежи да успостави дијалог са публиком, њене поруке, од дубоко интимних и готово херметичних у серији „Mute“, постају слободније, отвореније, директније се обраћају посматрачима и суочавају их, понегде чак и са извесном дозом хумора, са проблемима свакодневног живота. За разлику од street arta који је изложен јавном погледу као део урбаног контекста, Александра Илић свој глас исказује кроз дела колажног типа која су позиционирана у затвореном галеријском простору и обзиром да користи песак који имитира структуру малтера често делују као део уличних фасада отргнутих са зидова урбаног простора и премештених у галеријски простор. Фасаде уметница повезује са током мисли и пажње савременог човека који услед мноштва слика, реченица, непотпуних информација којима смо свакодневно засути могу бити повезане у један закључак, целину или разбијени на мноштво дисхармоничних фрагмената. У том смислу, за уметницу естетика фасаде, као и колажни тип креирања радова, делују као врло могућа форма визуализације мисли. Уметница пружа сваком од посматрача могућност да од радова – колажа у галеријском простору успостави једну визуелну, интелектуалну и симболичну целину или да ове визуелне поруке ишчитава као више појединачних порука у зависности од тога како се укључују у дијалог и колико су спремни да прихвате представљене визуелне утиске и стимулације.

Обзиром на идеју уметнице, начин реализације и контекст у којем настају можда се може рећи да радови Александре Илић имају облик хибридног визуелног изражавања који укључује подједнако традиционални приступ уметничком делу који може на први поглед да личи на класично схваћену слику или цртеж, али концептуално и тенденцијом ка друштвеном активизму трансформишу се у дела савремене уметности која реагујући на актуелни тренутак, истовремено пружају једно могуће виђење и доживљај друштва у којем живимо. Нарочито сад, у новонасталој on-line ери, дилема „mute“ или „unmute“ постала је дилема од суштинске животне важности која отвара просторе за нова преиспитавања и неистражена поља наше измењене свакодневице, попут Пандорине кутије, на коју потенцијално наликују осликане кутије поређане у просторну инсталацију унутар галеријског простора као саставни део изложбене целине.

АЛЕКСАНДРА ИЛИЋ

(1987, Београд)

Завршава основне академске студије на Економском факултету Суботица (одељење у Новом Саду, смер Маркетинг), 2010. године. Основне академске студије на Академији уметности у Новом Саду (смер Сликарство) завршава са првом самосталном изложбом „Изложба“, 2014. године, док мастер академске студије (смер Сликарство) завршава на истој академији са изложбом „Натрон“, 2015. године. Рад из поменуте серије „Натрон“ награђен је трећом наградом Ниш Арт Фондације 2016. године. Од завршетка студија активно се бави самосталном уметничком праксом. Претежно се изражава у форми цртежа, слике и просторне инсталације. Истражујући материјале (натрон папир, картон, дрво, метал, песак), а користећи притом лични симболизам и „естетику фасаде“ (односно фасадни изглед), Александра у раду истиче значај интроспекције и интимног позиционирања спрам појединих активних социјалних феномена. Од 2020. године носилац је статуса самосталног уметника. Члан је Удружења ликовних уметника Србије (УЛУС) и Асоцијације ликовних уметника Зрењанина (АЛУЗ) где је и члан уметничког савета. Тренутно живи и ради у Београду.

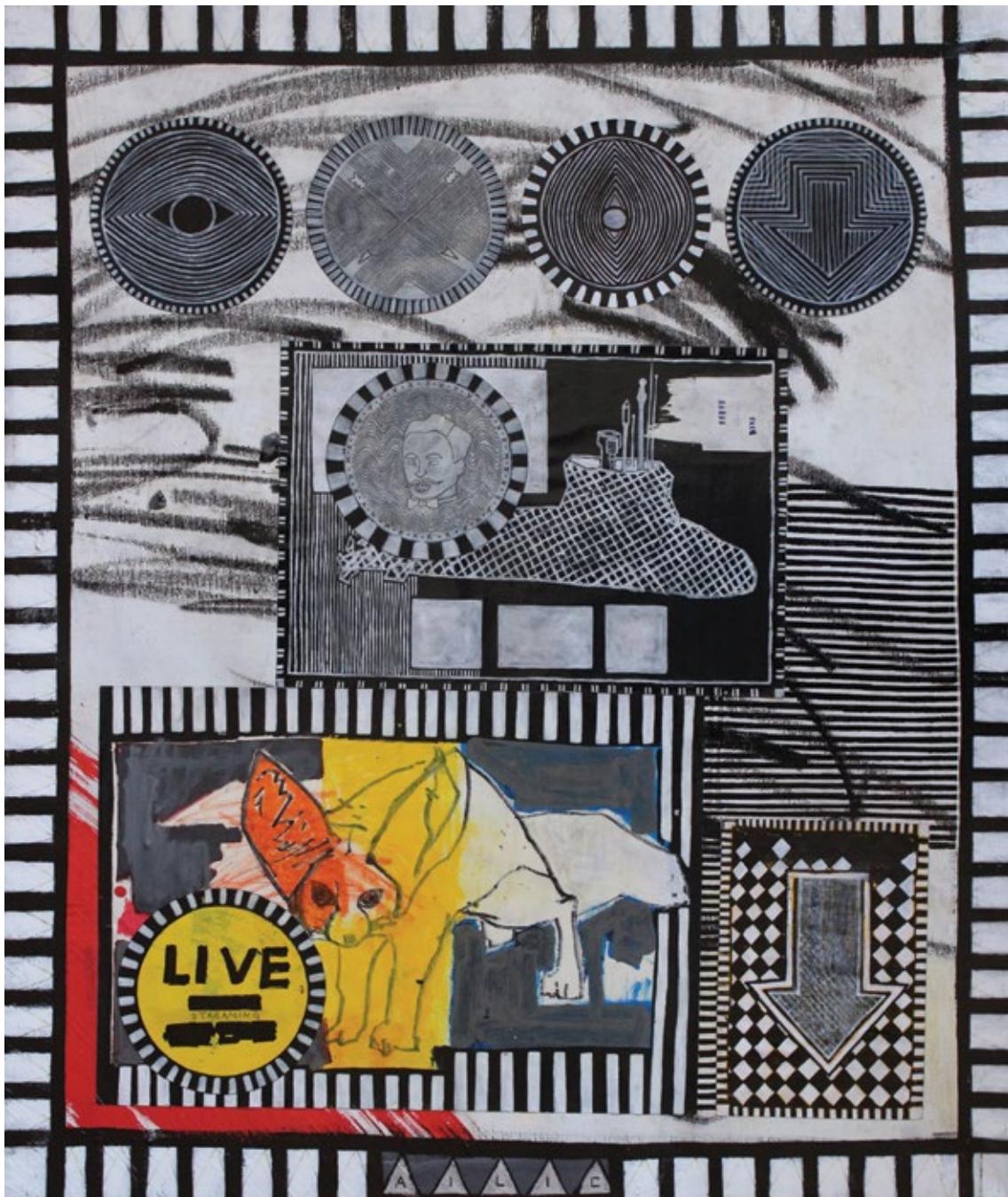
Александра је до сада реализовала 13 самосталних изложби (избор: Савремена галерија Зрењанин, 2021; Центар за културу Сопот, 2020; галерија МЛС – Мали Ликовни Салон (Културни центар НС), Нови Сад, 2020; Галерија АЛУЗ, Зрењанин, 2020; Народни музеј Врање, 2019; Галерија Арт 55, Ниш, 2019; Квака 22, Београд, 2019; САНУ – Српска академија науке и уметности, огранак у Новом Саду, 2016; Савремена галерија Зрењанин, 2015; УК Палилула, 2015; Завод за културу – галерија Мост, Нови Сад, 2015) и пеко 20 групних изложби у земљи и иностранству (избор: „Нећу може хоћу мора“ и „Слика Србије“, Павиљон Цвијете Зузорић, Београд, 2020; „Утопија–дистопија“, Центар за културу Нова Градиш카 (online изложба), 2020; „Буђење“, Див Арт галерија, Београд, 2020; „Размушљавање“, галерија АЛУЗ, Зрењанин, 2019; „Младост“ 2018. и 2016, Галерија куће легата, Београд; „Аутопортрет и портрети“, Cite internationale des arts, Париз, 2018; „Перспективе“ и „Преиспитивање стварности“, Савремена галерија Зрењанин, 2016. и 2015; „Пројекат Слика“, Савремена галерија Војводине, Нови Сад, 2015; „Мастери“, галерија Фабрика; Нови Сад, 2015; „Програм о линији“, Културни центар Новог Сада, 2013; „Шунд“ – Галерија Пароброд, Београд, 2013).

Нешто о свету у којем живимо / 2021, комбинована техника на платну, 56 x 46 см
Something About the World We Live In / 2021, mixed media on canvas, 56 x 46 cm

Онај воз / 2021, комбинована техника на платну, 60 x 50 cm
The Train / 2021, mixed media on canvas, 60 x 50 cm

Директан пренос / 2021, комбинована техника на платну, 60 x 50 см
Live Streaming / 2021, mixed media on canvas, 60 x 50 cm

Нешто о свету у којем живимо / 2021, комбинована техника на платну, 60 x 50 см
Something About the World We Live In / 2021, mixed media on canvas, 60 x 50 cm

ALEKSANDRA ILIĆ

(1987, Belgrade, Serbia)

She completed her basic academic studies (B.A.) at the Faculty of Economics in Subotica (Novi Sad branch, Department of Marketing) in 2010. She completed her basic academic studies (B.A.) at the Academy of Arts in Novi Sad (Painting) with the first solo exhibition titled *Exhibition* (2014), and her Master academic studies (Painting) at the same academy with the exhibition titled *Natron* (2015). Two paintings from the *Natron* series were awarded the third prize by the Niš Art Foundation in 2016. After completing her studies, she has been actively engaged in independent art practices. Her art is mostly expressed by drawings, paintings and spatial installations. Exploring materials (recycled paper, cardboard, wood, metal, sand), and using personal symbolism and “aesthetics of the facade” (i.e. face of a building), Aleksandra emphasizes the importance of introspection and intimate positioning towards certain active social phenomena. Since 2020 she has had the status of an independent artist. She is a member of the Association of Fine Artists of Serbia (ULUS) and the Association of Fine Artists of Zrenjanin (ALUZ), and the member of the ALUZ Art Council. She currently lives and works in Belgrade.

So far, Aleksandra has had 13 solo exhibitions (selection: Contemporary Gallery Zrenjanin, 2021; Sopot Culture Center, 2020; MLS Gallery – Small Art Salon (Cultural Center NS), Novi Sad, 2020; ALUZ Gallery, Zrenjanin, 2020; National Museum Vranje, 2019; Art 55 Gallery, Niš, 2019; *Kvaka* 22 Gallery, Belgrade, 2019; SANU – Serbian Academy of Sciences and Arts, Novi Sad branch, 2016; Contemporary Gallery Zrenjanin, 2015; Cultural Center UK Palilula, 2015; Department of Culture – Gallery *Most*, Novi Sad, 2015) and more than 20 group exhibitions in the country and abroad (selection: *Neću može hoću mora* and *Picture of Serbia*, Cvijeta Zuzorić Pavilion, Belgrade, 2020; *Utopia-Dystopia*, Culture Center Nova Gradiška (online exhibition), 2020; *Awakening*, Div Art Gallery, Belgrade, 2020; *Razmuljavanje*, ALUZ Gallery, Zrenjanin, 2019; *Youth*, Heritage House Gallery, Belgrade, 2018 and 2016; *Self-Portrait and Portraits*, Cite internationale des arts, Paris, 2018; *Perspectives and Reexamination of Reality*, Contemporary Gallery Zrenjanin, 2016 and 2015; *Project Painting*, Contemporary Gallery of Vojvodina, Novi Sad, 2015; *Masters*, Factory; Novi Sad, 2015; *Line Program*, Novi Sad Cultural Center, 2013; *ŠUND* – Parobrod Gallery, Belgrade, 2013).

Sunčica Lambić-Fenjčev

Mute or Unmute

In the early 1960s, it was still possible to classify works of art into one of the traditional categories such as painting, sculpture, printmaking, etc. Today, due to numerous transformations and changes that have taken place in contemporary art, this system of classification has been completely destroyed and art nowadays implies countless variations of forms and practices that have become fully legitimate and recognized as works of art. Among other things, the relationship between art and everyday life has been reformulated, and as a consequence the meaning of a work of art no longer lies solely in itself but is often the result of the context it was made and exhibited in.

Aleksandra Ilić's artwork uses the aesthetics of the facade, i.e. street art, which has become an integral element of contemporary art since it appeared as street graffiti. Street art originated in the creative process by which the artist strives to create an antithesis to the current social context. This is exactly what the artist has been doing since 2018 in a series of works titled *Mute*, she creates an antithesis, she defies today's loud, too loud society in which the intensity of noise, cacophony of voices and information coming from different sides and sources through the media, widespread social networks or the murmur coming from the street. Consequently, we are often no longer able to recognize our own voice, our thoughts, we wander in that multitude of sounds losing our own identity and the possibility of explicit communication. Overwhelmed by this "mute" feeling, the feeling of her own muteness and exclusion from this chaotic world, inspired Aleksandra Ilić to turn to herself, to her own thoughts and emotions, and to oppose external gibberish by introspection. The artist consciously erased the textual messages that were present in her works, which had been the essence of her art in earlier cycles and which stemmed from the energy of the graffiti artists working in the 1970s and 1980s. The power of that energy is still preset in her works today. It can be seen in the visual elements, in the colors and symbols that are the embodiment of her intimate thoughts and feelings, and which noticeably reoccur in her work. The presence of street art in an urban context is primarily based on the idea of repetition by which artists strive to be recognizable and make their messages more noticeable. Aleksandra Ilić also uses this method employing her own symbols, a product of her personal experience and using meanings which, with their expressiveness and constant presence, repetition, impress and become important to the viewer, drawing his/her attention, because she does have very much to say, even though she is in a state of being "mute" and in state of self imposed silence. Also, by using the black and gray colors and accents of intense red and yellow that predominate in her works she depicts her own, by circumstances, repressed feelings, feelings that can burst and come to the surface at any moment.

This awakening, burst of emotions, re-inclusion, gradual raising of the voice, can be seen in Aleksandra Ilić's new series of works titled *Unmuting*. After her *Mute* period she strives to fight for her voice, she wants her message addressed to this society to be visible and heard, she constructs her identity through the presented images, symbols, gestures and colors – her artistic identity and the identity of an individual in this society. She strives to establish a dialogue in *Unmute* with the viewers through repetition, messages that were deeply intimate and almost hermetic in the series *Mute* have now become freer, more open, they address viewers more directly and confront them with the problems of everyday life, sometimes even with a certain dose of humor. Unlike street art, exposed to the public gaze as part of the urban context, Aleksandra Ilić expresses her voice through collage-type works displayed in the closed space of a gallery. Since she uses sand that mimics the structure of plaster, her pieces often seem as if they were fragments of facades torn from urban walls and moved to the gallery space. The artist connects facades with the way modern man's thoughts flow and his attention span, that due to the multitude of pictures, sentences, incomplete information that man is flooded with every day, can be connected into a single conclusion, one whole or may be broken into many disharmonious fragments. Thus, the aesthetics of the facade, as well as the collage type of making artworks, act as a very possible form of visualization of thought. The artist gives each viewer the opportunity to establish a visual, intellectual and symbolic whole comprised of the works-collages or to interpret these visual messages as several individual messages depending on the viewers' engagement in the dialogue and degree of willingness to accept the presented visual impressions and stimulations.

Taking into account the artist's idea, manner of execution and context her work was made in, it can be said that Aleksandra Ilić's works takes on the form of a hybrid visual expression that includes both the traditional approach to a work of art, that can at first glance resemble a classical concept of painting or drawing, and a conceptual one with a tendency towards social activism which transforms her pieces into works of contemporary art that reacting to the current moment also provides a possible vision and experience of the society we live in. Especially now, in the newly created online era, when the "mute" or "unmute" dilemma has become one of vital significance that opens space for new re-examinations and unexplored fields of our altered everyday life, as does Pandora's box that is potentially represented in the painted boxes lined up to form a spatial installation in the gallery which is an integral part of the exhibition entity.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Михаило М. Петковић, директор институције

Кустоси
Јелена Кривокапић
Сања Тодосијевић

Ликовни уредник
Драгица Вуковић

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар Лека Младеновић
Горан Десанчић

Текст у каталогу
Сунчица Ламбић-Фењчев

Превод
Ванда Перовић

Дизајн
Жолт Ковач

Фотографија
Александра Илић

Штампа
Грид студио доо, Београд

Тираж
150

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

PUBLISHER
GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Editor-in-chief
Mihailo M. Petković, director

Curators
Jelena Krivokapić
Sanja Todosijević

Art Editor
Dragica Vuković

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Text in Catalogue
Sunčica Lambić-Fenjčev

Translation
Vanda Perović

Design
Žolt Kovač

Photography
Aleksandra Ilić

Printed by
Grid studio, Belgrade

Print run
150

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75.0711:929 Илић А.(083.824)
73/76(497.11)"20"(083.824)

ИЛИЋ, Александра, 1987-

Александра Илић = Aleksandra Ilić : директан пренос / укључути звук = live streaming / unmute : Продајна галерија "Београд", април 2021. / [текст у каталогу Сунчица Ламбић-Фењчев = text in catalogue Sunčica Lambić-Fenjčev ; превод Ванда Перовић = translation Vanda Perović ; фотографија Александра Илић = photography Aleksandra Ilić]. – Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2021 (Београд : Грид студио). – [12] стр. : илустр. ; 22 x 22 см

Тираж 150. – Упоредо срп. текст и енгл. превод. – Стр. [4]: Александра Илић.

ISBN 978-86-6141-162-5

а) Илић, Александра (1987-) -- Слике -- Изложбени каталоги

COBISS.SR-ID 35241993

Насловна страна / Front cover

Љубав / 2021, комбинована техника на платну,
110 x 140 см, плус 4 рада 32 x 32 см сваки
Love / 2021, mixed media on canvas, 110 x 140cm,
plus 4 pieces 32 x 32 cm each

Последња страна / Back cover

Нешто о свету у којем живимо / 2021,
комбинована техника на платну, 60 x 50 см
Something About the World We Live In / 2021,
mixed media on canvas, 60 x 50 cm

Обавезан смер / 2021, комбинована техника на платну, 140 x 110 см
One Way / 2021, mixed media on canvas, 140 x 110 cm

www.galerijabeograd.org